

Forretningerne i vedkommende Ministerier, at alle disse Bestillingsmænd gif ind under Lovbestemmelsen i § 1, saa at det ikke skulde bestemmes af vedkommende Minister, hvor Meget eller hvor Lidet Enhver skulde have, eller om der var Noget, der slet Intet skulde have.

D. Nielsen: Efter de Uttringer, der ere faldne med Hensyn til Minoritetens Forslag til § 2, erklærer Mindretallet, at det tager dette tilbage. Derimod kunne de Indvendinger, der ere fremsførte mod vort Forslag til § 1, ikke svække den Anskuelse, som Mindretallet har. Man er gaaet ud fra, at, naar en Embedsmand har 3000 Rd. i aarlig Gage, og han veed, at han har det, og han indretter sin Huusholdning derefter, kan der ikke være den Grund til Klage, som her er anført. Man maa ogsaa vel erindre, at om ogsaa en saadan Embedsmand faaer et Tillæg af et Par Hundrede Daler, og han ikke fører ordentligt Huus dermed, nytter det ham ikke noget; det gaaer vist i Embedsstanden som i enhver anden Stand, at der er Nogle, som hævner det ikke kan forslaae, selv om de faae i Skjæppeviis, medens Andre kunne være fornøiede med Lidet og takke Gud for hvad de have. Jeg skal tillige anføre, at bagved Gagen staaer en Pensionslov, som kun kommer Embedsmanden tilgode og ikke andre af Landets Børn.

Formanden: Det Endringsforslag, som er stillet af Minoriteten til § 2, gaaer ud paa, at det sidste Punktum af denne Paragraph udgaaer. Jeg veed ikke, om Noget optager dette Forslag?

J. G. Larsen: Her er vist en Feiltagelse. Hvad Forslaget om Physiци og Districtslæger angaaer, som Pluraliteten har stillet, da deeltager Minoriteten ikke deri. Den har forsaavidt ikke stillet Forslag til § 2; derimod har Minoriteten andraget paa, at det sidste Punktum af Paragraphen udgaaer; men det er, saavidt jeg seer, en simpel Consequens af det Forslag, som Minoriteten har stillet til § 1, og, saafremt Minoritetens Forslag til § 1 ikke gif igjennem, vilde den naturligtviis

frasalde det Forslag, der er stillet om, at det sidste Punktum af § 2 skulde udgaae.

Formanden: Alt, hvad den ærede Landsthingsmand nu siger, vilde være meget rigtigt, naar ikke den ærede Landsthingsmand for 2den Kreds (D. Nielsen) havde sagt, at han tog Forslaget til § 2 tilbage; thi der er af Minoriteten ikke stillet andet Forslag end dette.

D. Nielsen: Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Landsthingsmand for 10de Kreds (J. G. Larsen) yttrede.

Formanden: Minoriteten tager altsaa intet Forslag tilbage?

D. Nielsen: Nei!

Groofs: Da Ingen af Thingets Medlemmer med Undtagelse af den ærede Ordfører har udtalt sig med Hensyn til det Endringsforslag, der gaaer ud paa, at Physiци og Districtslæger skulde nyde Godt af Loven, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at efter min Dverbeviisning gælder det Samme for Physiци som for Districtslæger. De Førstes Gager ere vel noget høiere, men svare ingenlunde til deres Livsstilling, derhos have de ikke de Emolumenter, som Districtslægerne have, og endelig lide deres private Praxis derved, at de ofte maae gjøre vidtløftige Reiser. Jeg skal saaledes anbefale Endringsforslaget.

Ordføreren: Det, jeg endnu har at sige, angaaer kun det Forslag, som er stillet af den ærede 1ste Landsthingsmand for 5te Kreds (Drejer), og i saa Henseende maa Udvalget henholde sig til, hvad det tidligere har udtalt, idet det nemlig maa antage, at Ministeren først og fremmest maa have Kundskab til Forholdet med de mindre Embeds- og Bestillingsmænd i Ministerierne, og derfor bedst kan fordele disse Gagetillæg til dem, saa at de falde paa de rigtige Steder, paa dem, der fortjene dem og gjøre sig værdige dertil ved deres Arbeide. Ogsaa maa Udvalget erkjende, at deres Silling i Staten er en ganske anden end de virkelige Embedsmænds.